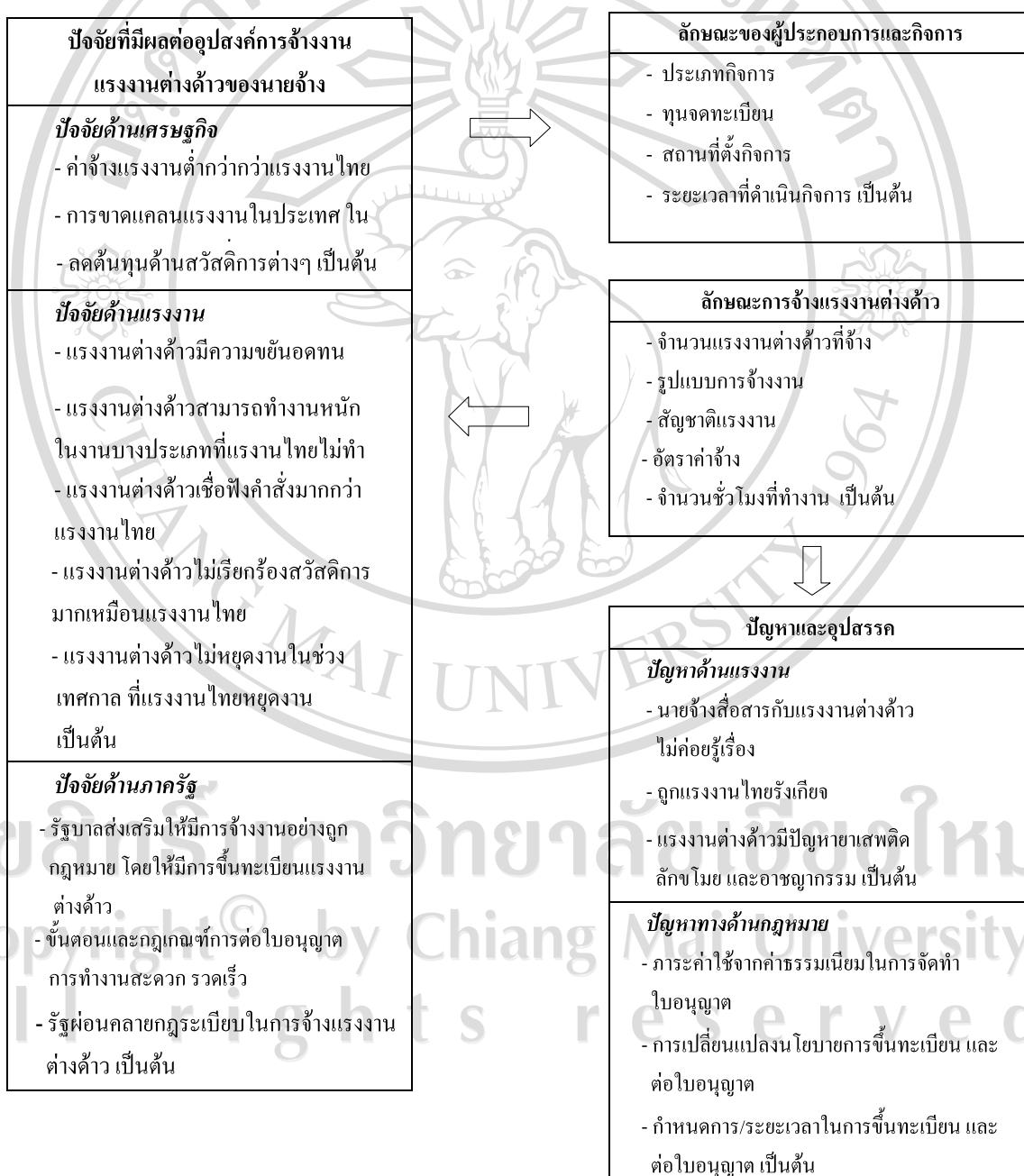

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

รูปที่ 3.1 กรอบแนวคิด

จากรูปที่ 3.1 ปัจจัยทางด้านต่างๆ ที่ทางด้านเศรษฐกิจ ด้านแรงงาน และปัจจัยทางด้านภาครัฐ เป็นตัวกำหนดลักษณะของผู้ประกอบการและกิจการ และลักษณะการจ้างแรงงานต่างด้าว ซึ่งในการจ้างแรงงานต่างด้านนี้ย่อมมีอุปสรรคและปัญหาในการทำงาน

3.2 ประชารถและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชารถที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการที่จดทะเบียนนายจ้างสำหรับแรงงานต่างด้าวในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2553 ของนายจ้าง ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ แต่เนื่องจากจำนวนประชากรของผู้ประกอบกิจการที่จดทะเบียนนายจ้างในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถศึกษาได้ครบถูกประณีต กิจการ ประกอบกับข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลา และงบประมาณ ดังนั้นจึงต้องใช้สติตอย่างง่ายเพื่อช่วยในการสุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ โดยที่ จำนวนประชากรหลักร้อยใช้กลุ่มตัวอย่าง 15 - 30% จำนวนประชากรหลักพันใช้กลุ่มตัวอย่าง 10 - 15% จำนวนประชากรหลักหมื่นใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 - 10 % (นรินทร์ นำเจริญ, 2548) จากข้อมูลเบื้องต้น สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ มีนายจ้างจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว 1971 คน (สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ 2546) ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 12 % คิดเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 250 คน

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

ข้อมูลปัจจุบัน

ได้จากการเก็บแบบสอบถามจากนายจ้างหรือผู้ประกอบการ ที่ยื่นเรื่องขออนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลเอกสารที่รวบรวมจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ แหล่งข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต เช่น เวบ

ไซต์ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ เวบไซต์ของกระทรวงแรงงาน เป็นต้น ตลอดจนรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และห้องสมุดคณะ

เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.4 วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะของผู้ประกอบการและกิจการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับนายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการที่จดทะเบียนนายจ้างในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประเภทกิจการ ขนาดของสถานประกอบการ สถานที่ตั้งกิจการ และระยะเวลาที่ดำเนินกิจการ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างแรงงานทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ได้แก่ จำนวนแรงงานที่ใช้ในกิจการ ลักษณะการจ้างงาน สัญชาติของแรงงาน อัตราค่าจ้าง จำนวนชั่วโมงการทำงาน และจำนวนวันที่ทำงาน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวของนายจ้างประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ – ค่าจ้างแรงงานต่ากว่ากว่าแรงงานไทย การขาดแคลนแรงงานในประเทศในบางกิจการ เช่น งานที่สกปรก การลดต้นทุนด้านสวัสดิการต่างๆ เป็นต้น

ปัจจัยด้านแรงงาน – แรงงานต่างด้าวมีความขยันอดทน แรงงานต่างด้าวสามารถทำงานหนักในงานบางประเภทที่แรงงานไทยไม่ทำ แรงงานงานต่างด้าวไม่เรียกร้องสวัสดิการมากเหมือนแรงงานไทย แรงงานต่างด้าวเชือฟังคำสั่งมากกว่าแรงงานไทย และแรงงานต่างด้าวไม่หยุดงานในช่วงเทศกาลที่แรงงานไทยหยุดงาน เป็นต้น

ปัจจัยด้านภาครัฐ – รัฐบาลส่งเสริมให้มีการจ้างงานอย่างถูกกฎหมาย โดยให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ขั้นตอนและกฎหมายที่การต่อใบอนุญาตการทำงานยุ่งยาก รัฐผ่อนคลายกฎหมายเบี่ยงในการจ้างแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

ส่วนที่ 4 การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ของการจ้างแรงงานต่างด้าว ใน 2 ด้าน ได้แก่ **ปัญหาด้านแรงงาน** – นายจ้างสื่อสารกับแรงงานต่างด้าวไม่ค่อยรู้เรื่อง กฎหมายแรงงานไทย

รังเกียจ แรงงานต่างด้าวมีปัญหายาเสพติด/ลักขโมย และอาชญากรรม เป็นต้น

ปัญหาทางด้านกฎหมาย – ภาระค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมในการจัดทำใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงนโยบายการขึ้นทะเบียน และต่อใบอนุญาต กำหนดการ/ระยะเวลาในการขึ้นทะเบียน และต่อใบอนุญาต เป็นต้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

- การศึกษาลักษณะของผู้ประกอบการและกิจการ และลักษณะการจ้างแรงงานต่างด้าว ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น
- การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ อุปสงค์การ จ้างแรงงานต่างด้าวของนายจ้าง และการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการจ้างแรงงานต่างด้าว ทำการวิเคราะห์ด้วยการให้น้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัย (Likert Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยมีหลักเกณฑ์ การแปลผลดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด